

[Duetoff]

pe i et fremmed land faktisk ønsker. Men Socialdemokratiet må jo selv om, hvorvidt det er den måde, de vil føre politik på.

Så var hr. Riishøj inde på spørgsmålet om Cocomreglerne, og det undrer mig meget. Så vidt jeg ved, har Cocomreglerne over for Østeuropa og over for Sovjetunionen ikke nogen som helst sammenhæng med forfatningen i Sovjet; det var en sikkerhedspolitisk vurdering af, hvem der var ven, og hvem der var fjende. Og jeg synes nu nok, at udviklingen i Sovjetunionen og al den usikkerhed, der er om det, ikke gør, at tiden er inde til at fjerne Cocomreglerne.

Sydafrika har til gengæld været en god allieret. Sydafrika har hele tiden, indtil Vesten begyndte at forsøge at gøre andre ting, været helt klart på den vestlige side, og dermed har der selvfølgelig ikke været et behov for at have Cocomregler over for dem. Det synes jeg at hr. Riishøj blander lidt sammen.

Når jeg nu er ved SF, vil jeg godt sige til hr. Pelle Voigt, at jeg er meget fascineret af hr. Pelle Voigts demokratisyn. Jeg synes, det er et godt udtryk for en debat – en debat, hvor man står her og tordner mod den sydafrikanske forfatning, som ikke giver mindretallet muligheder og det ene og det andet – at hr. Pelle Voigts melding til Folketinget så er, at der er visse partier, der har så tåbelige synspunkter, at man ikke burde spille tid på dem.

Vi kan da godt forsøge at leve op til det for fremtiden; det ville spare megen tid i Folketinget, for det ville jo gøre, at vi ikke behøvede at tage ordet til ret mange af SF's forslag, og det ville selvfølgelig være en tidsbesparelse. Men nogle af os har altså et andet syn på demokrati. Demokrati er vel også, at mindretallene har en chance for at komme til orde, og det skulle hr. Pelle Voigt måske tænke lidt over, inden han går op i en debat om demokrati i et andet land og så prøver at sværte vores eget demokrati til.

Så vil jeg godt sige til hr. Ole Espersen, der citerer fra en hemmeligstemplet rapport – rapporten er nævnt i vores betænkningsbidrag – at når den nu er hemmelig og hr. Ole Espersen så alligevel citerer fra den, så synes jeg, hr. Ole Espersen skulle citere rigtigt. For det er da rigtigt, at der i konklusionen på ambassadørrapporten om Sydafrika står, at vejen er åbnet for en fjernelse af apartheidens med hensyn til jord, men hr. Ole Espersen glemmer, at ambassadørrapportens hovedsynspunkt, hele den røde tråd,

der går igennem den ambassadørrapport, er, at man kan fjerne alle apartheidlovene, man kan ændre grundloven, man kan gøre alt i Sydafrika, men der bliver ingen ligestilling af den grund, fordi ligestillingen er lige så grotesk i øjeblikket, som hvis man ville sige, at det danske samfund havde diskrimination og apartheid, fordi en fattig familie i en baggård på Nørrebro ikke i morgen kan købe den dyreste villa på Strandvejen.

Hele rapporten går ud på, at der er så store sociale problemer, der er så store boligproblemer, der er så store forskelle, som ikke skyldes apartheid, men som skyldes den økonomiske udvikling i landet, at de skal løses.

Derfor er det så fantastisk at høre hr. Ole Espersen og andre, der kommer og siger: Nu skal vi fastholde de sanktioner, der netop gør, at de sociale forskelle i Sydafrika bliver større og større. For det er jo de fattige sorte, der bliver ramt, det er dem, der ikke får en fysisk mulighed for at udnytte den frihed, de får i forbindelse med apartheidens fjernelse.

Det er jo noget underligt noget, at man fokuserer på en lovdiskussion i stedet for at fokusere på, hvad vi gør bagefter. CD har i betænkningensbidraget foreslået – og vi vil vende tilbage til det – at det var muligt, at man skulle give Sydafrika bistandshjælp. I stedet for så mange af de andre ulande kunne vi lade Sydafrika få bistandshjælp, for Sydafrika er en underlig blanding – det ved de, der har været der – en underlig blanding af et højteknologisk vestligt samfund på den ene side af gaden, men en tredjeverdensnation på den anden side af gaden.

Dér ville det være flottere i stedet for at lave en sanktionspolitik, der gør de sociale forskelle større og holder de fattige nede, så at gå ind og lave en dynamisk økonomisk støttepolitik over for Sydafrika, der gjorde, at de undertrykte grupper fik en fysisk mulighed for at udnytte den frihed, som regeringen giver dem.

Men det er imod alle de ideologiske fraser, det er imod tanken, og det skyldes måske, at venstrefløjen ikke har så meget andet i denne verden at samles om mere. Den kan så samles om at sige noget om Sydafrika, for det har den pr. tradition kunnet i en lang årrække, og så kan man jo altid blive ved med det.

Men det holder ikke i virkelighedens verden, at det flertal, der i dag har manifesteret sig, overhovedet ikke beskæftiger sig med, hvad der